

Sygn. akt: II Cz 847/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta Sędziowie - SO Bogumił Goraj

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej przeciwko dłużnikowi **L. W.**

w przedmiocie skargi **Zakładu (...)Oddział w B.** na

zaniechanie dokonania czynności przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)w P. K. C. -niewydanie postanowienia o kosztach egzekucji

na skutek zażalenia Zakładu (...)Oddział w B. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 28 czerwca 2013 r., sygn. akt: I Co 883/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt: II Cz 847/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie egzekucyjnej przeciwko L. W. odrzucił skargę Zakładu (...)na zaniechanie dokonania czynności przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym - (...)w P. K. C. - niewydanie postanowienia o kosztach egzekucji. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż skarżący wniósł skargę na niewydanie przez Komornika postanowienia o kosztach egzekucji na podstawie art. 770 k.p.c., uwzględniającego wszystkie wydatki wynikające z rachunku wystawionego przez skarżącego. Skarżący podał, że Komornik zwrócił się do niego o udzielenie informacji z konta dłużnika, jako ubezpieczonego, jednocześnie wyrażając zgodę na ponoszenie zwielokrotnionej opłaty w sytuacji, gdy dłużnik posiada więcej niż jednego płatnika. Opłata taka została naliczona.

Sąd Rejonowy zwrócił jednak uwagę, iż skarżący nie jest uprawniony do wniesienia skargi. Wprawdzie krąg podmiotów legitymowanych do jej wniesienia jest szeroki, jednakże skarżący musi posiadać interes prawny w zaskarżeniu czynności. Tymczasem, w ocenie Sądu I instancji, skarżący w postępowaniu egzekucyjnym wykonywał jedynie czynności zlecone przez Komornika - przekazał informacje, których był dysponentem i za swoje usługi wystawił rachunek. Adresatem roszczeń skarżącego może być zatem tylko Komornik, skoro podstawą jego żądań jest wystawiony rachunek. Zatem kwestionowanie samej zasadności rachunku nie może być przedmiotem skargi, albowiem jakiegokolwiek byłoby orzeczenie Komornika odnośnie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, to nie byłoby ono w stanie zagrozić interesom skarżącego.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem skarżący wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania. Skarżący zarzucił temu postanowieniu naruszenie art. 767 §1 i 4 k.p.c., art. 767³ k.p.c. i art. 770 k.p.c. W uzasadnieniu, w oparciu o motywy rozstrzygnięć sądowych w innych sprawach, wskazał, iż kwestia należnej opłaty za

udzielenie komornikowi informacji powinna podlegać rozpoznaniu w toku postępowania egzekucyjnego. Orzeczenie w tym przedmiocie lub jego brak powinno być zatem zakwestionowane poprzez złożenie skargi na czynności komornika sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego jest zasadne. Przystępując do rozpoznania zażalenia Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że zgodnie z art. 767 § 2 k.p.c. skargę na czynności

komornika może złożyć strona lub inna osoba, której prawa zostały przez czynność lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone. Krąg osób uprawnionych do złożenia skargi jest więc bardzo szeroki.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy nie podziela oceny Sądu Rejonowego, jakoby skarżący nie miał interesu prawnego w zaskarżeniu zaniechania Komornika. Koszt uzyskania informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji w myśl art. 39 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity - Dz. U. 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.) jest wydatkiem poniesionym przez komornika. Wydatki te z kolei składają się na koszty egzekucyjne, które powinny być ustalone i ściągnięte w postępowaniu egzekucyjnym, w którym powstały. Zatem kwestia opłaty należnej skarżącemu za udzielenie komornikowi określonych informacji powinna podlegać rozpoznaniu w toku postępowania egzekucyjnego, w którym podstawowym środkiem zaskarżenia jest skarga na czynności komornika. Jeśli zatem komornik nie uiszcza należności z tytułu udzielonych mu informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji i nie wydaje w tym zakresie osobnego postanowienia lub też nie uwzględnia w postanowieniu tych kosztów, to nie ma przeszkód, aby podmiot, który powinien otrzymać należność, zaskarżył zaniechanie lub czynność komornika skargą z art. 767 k.p.c., gdyż w tym zakresie staje się on uprawniony do jej wniesienia.

Jednocześnie stwierdzić należy, iż treść sentencji postanowienia Sądu Rejonowego wskazuje, iż skarga nie została rozpoznana merytorycznie. Do akt sprawy nie dołączono aktu właściwego postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika, którego zaniechanie było przedmiotem skargi. Tymczasem kwestia braku interesu prawnego należy do przesłanek merytorycznych rozstrzygnięcia. Zgodnie bowiem z art. 767³ k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Ponadto przesłanka braku interesu prawnego nie jest przyczyną odrzucenia powództwa zawartych w art. 199 k.p.c., który poprzez odesłanie zawarte w art. 13 § 2 k.p.c. znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.